

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังกะเนนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
The Image of Educational Institutions as Perceived by the Parents of Students at Pangkenpittaya School, under the Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani Amnat Charoen

ประภาภรณ์ ศรีชะทา¹, เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม²

Prapaporn Sornkhatha¹, Charoenwit Sompongtham²

¹มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย

¹²Ratchathani University, Thailand

Email: physics.prapaporn@gmail.com, Email: charoenwit.cs@gmail.com

Received : November6, 2023;

Revised : June17, 2024;

Accepted : August10, 2024

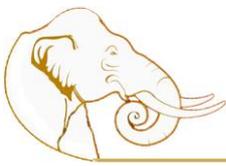
บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครองและอาชีพ 2) เพื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครองและอาชีพ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังกะเนนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามระดับชั้นของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .33 - .73 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test Independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้เทคนิคของ Scheffe' ผลการวิจัยพบว่า

1) ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังกะเนนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ซึ่งด้านการยอมรับมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความศรัทธา และด้านความเชื่อถือ ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังกะเนนพิทยา จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง โดยรวมและรายด้าน ด้านความเชื่อถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการยอมรับและด้านความศรัทธาไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาพลักษณ์; ผู้ปกครอง; โรงเรียนพังกะเนนพิทยา

Abstract

This Article aimed to study investigate and compare the image of Pangkenpittaya school, as perceived by parents, classified by student's class level and parent occupation. The study sample included the parents of the students at Pangkenpittaya school. Based on Krejice and Morgan's Table of Sample Size (1970), the sample of the study, derived using stratified random sampling, using students' class level as a criterion, consisted of 248 persons. A 5-level rating-scale questionnaire, having a discriminating power between .33-.73 and the reliability of .97, was used for data collection. Mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and paired comparison by Scheffe's technique were statistical devices employed for the data analysis. The research results were found as follows;

1. The image of Pangkenpittaya school under the secondary educational service area office Ubon Ratchathani Amnat Charoen, as perceived by parents, both as a whole and in each particular aspect, was rated at a high level. Ranked from the highest mean score were the aspects of Recognition, Faith and Reliability, respectively.

2. The comparison of the image of Pangkenpittaya school, as perceived by parents, classified by student's class level, both as a whole and reliability aspect, were significantly difference at .05 level and classified by parents' occupation both as a whole and all aspects were significant differences at .05 level.

Keywords: Image; Parent; Pangkenpittaya School

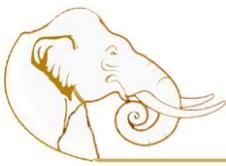
บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ และหนึ่งยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ ดังนั้นจะเห็นว่าคุณภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและเป็นกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด ที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญก้าวหน้าทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขอันจะนำไปสู่เสถียรภาพ และความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

โรงเรียนนับเป็นหนึ่งในสถานศึกษาที่จะต้องทำการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542, 2542) การพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา โรงเรียนที่จะสามารถพัฒนาบุคคลให้เป็นไปตามเป้าหมายได้นั้นจะต้องมีการเสริมสร้างพัฒนาการของผู้เรียนในทุกๆ ด้าน การสร้างบรรยากาศและการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียนจะก่อให้เกิดแหล่งปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างครู นักเรียน ผู้บริหาร กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศิษย์เก่าและประชาชนในท้องถิ่น ผู้ปกครองได้ให้แนวคิดเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนโดยเริ่มที่หลักสูตรการเรียนการสอนต้องมีความพร้อมและเหมาะสมกับเด็ก บุคลากรและสภาพแวดล้อมโดยรวมภายในโรงเรียนก็มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนรวมทั้งความสะดวกในการเดินทาง (กุลยา มากคง, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาโรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต18 (ธนพล ชัยชนะ, 2560) พบว่าการจัดการศึกษาจะต้องโดดเด่น สื่อการเรียนการสอน ครบครัน ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูง อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมสะอาด ปลอดภัย สะดวกต่อการเดินทาง ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน มีการร่วมมือกิจกรรมกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน จะเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่ผู้ปกครองพิจารณาเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกสถานศึกษาที่ดีให้กับลูกหลาน จะพิจารณาจากคุณลักษณะเชิงประจักษ์ที่เกิดจากการรับรู้ของบุคคลที่ได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือจากข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ขององค์กรในช่องทางต่างๆ เพื่อสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นและสื่อสาร ไปยังกลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้รู้จักองค์กรหรือสถาบันของตนมากขึ้น ซึ่งนั่นก็คือ ภาพลักษณ์ (อริสรา บุญรัตน์, 2557) ของสถานศึกษานั้นๆ ดังนั้นผู้บริหารและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียนจึงควรร่วมมือกันเพื่อรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน รวมทั้งการบริหารสถานศึกษาให้ดำเนินไปตามนโยบายของรัฐ และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและสังคมโดยรวม

ภาพลักษณ์ของโรงเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการสร้างจุดเน้นขององค์กร เป็นส่วนที่แสดงถึงสิ่งต่างๆ ขององค์กรออกไปสู่สายตาของผู้ใช้บริการ คือ ผู้ปกครองดังนั้นโรงเรียนจึงต้องหันมาใส่ใจคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มากขึ้น ขณะเดียวกันก็ต้องสร้างจุดขาย เพื่อสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงให้กับตนเอง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาทางส่งเสริมและควบคุมให้โรงเรียนมีการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานให้อยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้รับความเชื่อถือ ยอมรับ และศรัทธาต่อโรงเรียน หรือเพื่อให้มีภาพลักษณ์ที่ดีนั่นเอง ซึ่งตามแนวคิดของ Gregogy & Wiechmann (1991, อ้างถึงใน สิทธิชัย มหะศิริ, 2561) ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อภาพลักษณ์องค์กร คือ ตัวสถาบันหรือองค์กร ในการสร้างภาพโดยการสร้างความยอมรับให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายเห็นด้วย จะเป็นผลทำให้สถาบันเป็นที่น่าเชื่อถือ ตัวสถาบันจึงเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ขององค์กร ซึ่งเราจะสามารถศึกษาได้จากความเชื่อถือ การยอมรับ และความศรัทธาของบุคคลที่มีต่อตัวสถาบัน โรงเรียนพังโคนพิทยาสังเกตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายแบบสหศึกษา ไป-กลับ ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2526 ซึ่งดำเนินการขอจัดตั้งโดยสภาตำบลพังโคน สภาตำบลเจียด คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนเจียด-พังโคนและผู้เกี่ยวข้องทาง การศึกษาอำเภอเขมราฐ อดีตจนปัจจุบันได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานหลักสูตรสถานศึกษา อาคารสถานที่ ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้กับ

ผู้เรียนอย่างเหมาะสม แต่จากสถิติจำนวนนักเรียน 3 ปีการศึกษาซ้อนหลัง จำนวนนักเรียนลดลง (โรงเรียน พังโคนพิทยา, 2564) ซึ่งสาเหตุคาดว่าผู้ปกครองนักเรียนอาจมีความเชื่อถือ ความศรัทธา และให้การยอมรับกับรูปแบบการบริหารงานของโรงเรียนน้อยลง นอกจากนี้ปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนหลายแห่งที่ก่อตั้งขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียง ส่งผลให้สถานศึกษาแต่ละแห่งเกิดการแข่งขัน ซึ่งหากสถานศึกษาไม่มีการปรับตัว ไม่ศึกษาจุดเด่น จุดด้อย ตลอดจนภาพลักษณ์ที่ชุมชนรอบนอกหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคิดอย่างไรต่อสถานศึกษา ย่อมได้รับผลกระทบอย่างแน่นอน จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ถ้าโรงเรียนพังโคนพิทยาไม่ได้รับการพัฒนาหรือสร้างการยอมรับ ความเชื่อถือ และความศรัทธาจากผู้ปกครอง การตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อที่โรงเรียนนี้ย่อมมีแนวโน้มว่าจำนวนนักเรียนอาจลดลงเรื่อย ๆ ต่อเมื่อนักเรียนเข้ามาเรียนแล้วพบว่ามีส่วนที่เรียนไปได้แล้วมาเขียนคำร้องขอย้ายสถานศึกษาแน่นอนว่าส่งผลต่อจำนวนนักเรียนที่ลดลง และแน่นอนว่าส่งผลต่องบประมาณที่จะได้รับจัดสรรเพื่อมาพัฒนาโรงเรียนในจำนวนที่น้อยลงเช่นกัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ตามแนวคิดของ Gregogy & Wiechmann (1991, อ้างถึงใน สิทธิชัย มหะศิริ, 2561) ในส่วนที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยา จำนวน 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ความเชื่อถือ การยอมรับ ความศรัทธา ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษามานำเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ปรับใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง วางแผนและพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้เกิดความเชื่อถือ ยอมรับ และศรัทธาจากประชาชนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยา ตามการรับรู้ของผู้ปกครองจำแนกตามระดับชั้นและอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยา ตามการรับรู้ของผู้ปกครองจำแนกตามระดับชั้นและอาชีพ

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตามลำดับต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์

1.1 ความหมายของภาพลักษณ์

ความหมายของภาพลักษณ์ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ (Image) หมายถึง ภาพที่เกิดจากความนึกคิดหรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น

สุณิชา ชอบชัย (2559) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ (Image) มีความหมายว่า ความรู้สึกนึกคิดของพนักงานในองค์กร ที่มีต่อองค์กรและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม รม จึงมีคำว่าภาพลักษณ์องค์กร เช่น องค์กรนี้ดูมีความสามัคคี องค์กรนั้นดูเป็นมืออาชีพ ซึ่งแต่ละองค์กรจะมีลักษณะที่แตกต่างกันการสร้างภาพลักษณ์ไม่สามารถไปขอยืมใครเขามาได้ ทุกคนในองค์กรต้องร่วมมือร่วมใจกันสร้างขึ้นเพราะภาพลักษณ์ที่ได้มานั้น เป็นภาพสะท้อนมาจาก ความรู้สึกของพนักงานที่มีต่อองค์กรอย่างแท้จริง และที่ยาก

กว่านั้นก็คือว่าเราไม่สามารถบังคับให้พนักงานทุกคนในองค์กร คิด และรู้สึก กับองค์กรได้เหมือนกัน เพราะองค์ประกอบสำคัญที่เราใช้ในการสร้างภาพลักษณ์องค์กรขึ้นมา

ปรง ธาระวานิช และทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ (2559) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของโรงเรียน เป็นสิ่งที่สร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็นไม่ว่าคนในโรงเรียน หรือชุมชน ภาพลักษณ์ของโรงเรียนจะสร้างความแตกต่างและมีอิทธิพลต่อบุคลากรในโรงเรียน

สรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพหรือความนึกคิดที่เกิดขึ้นในใจของบุคคลที่มีต่อตัวบุคคล องค์กร การ สถาบัน จากการได้รับทราบข้อมูลจากทั้งทางตรงและทางอ้อม จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือจากประสบการณ์ที่สามารถรับรู้ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เกิดเป็นการตีความและสามารถเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ทำให้เกิดทัศนคติทั้งทางบวกหรือทางลบ และแสดงพฤติกรรมออกมาต่อสิ่งนั้น ๆ โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

1.2 ความสำคัญของภาพลักษณ์

สมชาย ศรีวิรัตน์ (2557) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์องค์กรมีความสำคัญสามารถทำให้สถาบันหน่วยงานมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ เชื่อถือ ศรัทธาจากบุคคลที่เกี่ยวข้องและทำให้องค์กร หน่วยงาน สถาบัน นั้น ๆ มีความเจริญก้าวหน้าได้

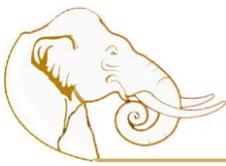
ฉัฐยานี พัชรชัยวัฒน์ (2551) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นเครื่องหมายรับรองคุณภาพของหน่วยงานหรือสถานที่ที่ประชาชนยอมรับ ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ ดีและไม่ดี ซึ่งหน่วยงานหรือสถาบันทุกแห่งต้องการภาพลักษณ์ในทางที่ดีในสายตาของบุคคลอื่น หากบุคคลอื่นมองว่าดีแล้ว หน่วยงานหรือสถาบันนั้นก็จะต้องรักษาความดีนั้นตลอดไป แต่หากพบว่า บุคคลอื่นมองว่ายังไม่ดี แสดงว่าหน่วยงานนั้นหรือสถาบันนั้นต้องรีบแก้ไขจุดบกพร่องนั้น ๆ หรืออาจต้องสร้างภาพลักษณ์ใหม่ขึ้นเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงานหรือสถาบัน ฉะนั้นภาพลักษณ์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหน่วยงานหรือสถาบัน

สรุปได้ว่า ภาพลักษณ์มีความสำคัญและความจำเป็นมาก เนื่องจากสถานศึกษาหรือองค์กรใด ๆ จะได้รับความนิยมนหรือยอมรับก็ต้องดูถึงภาพลักษณ์โดยรวมของสถาบันดังกล่าว ส่วนมากภาพลักษณ์ออกมาในทางที่ดีจะได้รับความเชื่อถือแสดงให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่ถ้าภาพลักษณ์ออกมาไม่ดีหรือปานกลางองค์กรจะต้องเร่งสร้างภาพลักษณ์ให้ดีขึ้น ภาพลักษณ์เปรียบเสมือนพื้นฐานความคิดที่บุคคลมีต่อองค์กร

2. แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ภาพลักษณ์ของโรงเรียน โรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นองค์การประเภทหนึ่งมีลักษณะเป็นองค์การสาธารณะและมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริการแก่คนในสังคมให้ได้รับการศึกษาอย่างยุติธรรม มีคุณภาพโดยทั่วถึง การศึกษาด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนหรือภาพลักษณ์ของสถาบันตามบทความทางวิชาการของวิระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2548, อ้างถึงใน ลดาวัลย์ ศิริคติพจน์, 2555) ได้เขียนบทความเรื่อง "ภาพลักษณ์ของโรงเรียน" โดยจำแนกภาพลักษณ์โรงเรียนได้ 3 ลักษณะ คือ โรงเรียนต้องมีความน่าเชื่อถือ โรงเรียนต้องได้รับความศรัทธาและโรงเรียนต้องได้รับการยอมรับ คุณลักษณะอันเป็นภาพลักษณ์ของโรงเรียนดังกล่าวข้างต้น อาจอธิบายและขยายความได้ดังต่อไปนี้

2.1 ความเชื่อถือหรือความน่าเชื่อถือ (Reliability) เป็นมิติหนึ่งของภาพลักษณ์องค์กร องค์กรจะเป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลภายนอก และภายในองค์กรได้ต้องมีคุณลักษณะหลายอย่างผสมผสานกัน เช่น องค์กรต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญ (Knowledge and expertise) เป็นองค์กรที่มั่นคงพึ่งพาได้ (Dependability) เป็นองค์กรที่มีความชอบธรรม (Legationary) มีบทบาทหน้าที่ความ

รับผิดชอบและจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตอบสนองความต้องการของสังคม โดยมีอุดมการณ์ในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ (พงษ์เทพ วรกิจโภคาทร, 2533 อ้างถึงใน พิมพ์พรรณ ปัญญารัตน์, 2554) องค์กรที่สามารถธำรงไว้ซึ่งความน่าเชื่อถือ ต้องมีคุณลักษณะอย่างน้อย 3 ประการ ได้แก่ เป็นองค์กรที่มีมีโนสุจริต (Integrity) เป็นองค์กรที่มีความรู้ความสามารถ (Competency) และเป็นองค์กรที่เปิดเผย (Openness) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ให้ความหมายของความเชื่อถือว่า การนับถือหรือการให้การยอมรับนับถือ

สรุปได้ว่า ความน่าเชื่อถือของโรงเรียนสามารถทำให้บุคคลทั้งภายในและภายนอกรับรู้ถึงคุณภาพของโรงเรียน เป็นโรงเรียนที่มีผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เป็นองค์กรที่มีความมั่นคงและมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารและสนองตอบความต้องการของสังคม

2.2 การยอมรับ (Recognition) เป็นลักษณะสำคัญของภาพลักษณ์ เพราะภาพลักษณ์จะมีความเด่นชัดเป็นที่ต้องการของบุคคลได้ย่อมต้องได้รับการยอมรับ ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ให้ความหมายของการยอมรับว่าเป็นการตกลงหรือการเห็นด้วย โดยกระบวนการที่ทำให้เกิดการยอมรับได้ต้องประกอบด้วย การรู้จัก (Awareness) สิ่งนั้น มีความรู้สึกที่สนใจ (Interest) และเมื่อนำไปปฏิบัติหรือทดลอง (Trial) แล้วประเมินได้ว่า (Evaluation) มีคุณค่า (Roger, 1962 อ้างถึงใน ลักษณะ วัฒนธรรม, 2552) การยอมรับในลักษณะที่เป็นภาพลักษณ์ของโรงเรียนควรประกอบด้วยความรู้สึกของผู้ปกครองต่อโรงเรียนในลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ปกครองมีความนิยมในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียน
- 2) บุคลากร เช่น ผู้บริหาร ครู มีความเป็นผู้นำและมีความเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน
- 3) โรงเรียนมีโครงการที่ได้รับความร่วมมือจากชุมชน และผู้ปกครองนักเรียน

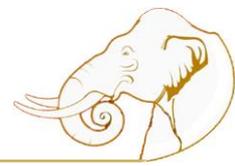
สรุปได้ว่า การยอมรับเป็นภาพลักษณ์ที่แสดงถึงโรงเรียนเป็นที่นิยม และบุคลากรของโรงเรียนเป็นที่น่าเชื่อถือของผู้ปกครองและชุมชน

2.3 ความศรัทธา (Faith) เป็นรูปแบบของพฤติกรรมบุคคลที่มีความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้อธิบายถึงความหมายของ คำว่า ศรัทธาไว้ว่า ศรัทธา หมายถึง ความเชื่อ ความเลื่อมใสต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนยึดถือเป็นแนวคิด เป็นวิถีชีวิต และเป็นรูปแบบของพฤติกรรมในการแสดงออก ความศรัทธาเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความจงรักภักดี ความเพียรพยายามในการกระทำให้เกิดความสำเร็จ (ไชย ณ พล, 2536 อ้างถึงใน ลักษณะ วัฒนธรรม, 2552) ลักษณะที่แสดงถึงความศรัทธาของผู้ปกครองต่อโรงเรียนควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) มีความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จของบุตรหลานที่ได้ศึกษาในโรงเรียน
- 2) ความประทับใจกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน

สรุปได้ว่า ความศรัทธาเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความรักความห่วงหาและความจงรักภักดี บรรดาให้นั้นนั้นเกิดความเจริญพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่สามารถยึดถือเป็นที่ยึดได้

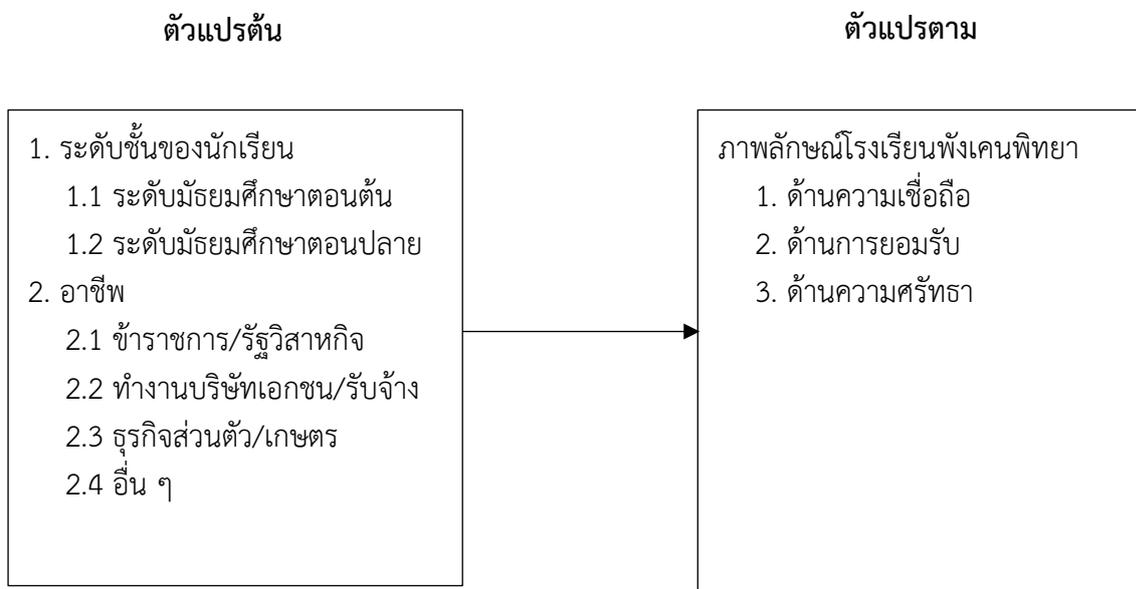
จากการศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ ความสำคัญของภาพลักษณ์ และภาพลักษณ์ของโรงเรียน สรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพหรือความนึกคิดที่เกิดขึ้นในใจของบุคคลที่มีต่อตัวบุคคล องค์กร สถาบัน จากการได้รับทราบข้อมูลจากทั้งทางตรงและทางอ้อม จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือจากประสบการณ์ที่สามารถรับรู้ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เกิดเป็นการตีความและสามารถเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ทำให้เกิดทัศนคติทั้งทางบวกหรือทางลบ และแสดงพฤติกรรมออกมาต่อสิ่งนั้น ๆ โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ภาพลักษณ์มีความสำคัญและความจำเป็นมาก เนื่องจากสถานศึกษาหรือ

องค์กรใด ๆ จะได้รับความนิยมนหรือยอมรับก็ต้องดูถึงภาพลักษณ์โดยรวมของสถาบันดังกล่าว ส่วนมากภาพลักษณ์ออกมาในทางที่ดีจะได้รับความเชื่อถือแสดงให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่ถ้าภาพลักษณ์ออกมาไม่ดีหรือปานกลางองค์กรจะต้องเร่งสร้างภาพลักษณ์ให้ดีขึ้น ภาพลักษณ์เปรียบเสมือนพื้นฐานความคิดที่บุคคลมีต่อองค์กร และภาพลักษณ์ของโรงเรียนได้แบ่งพิจารณา 3 ลักษณะคือ โรงเรียนต้องมีความน่าเชื่อถือ โรงเรียนต้องได้รับความศรัทธาและโรงเรียนต้องได้รับการยอมรับ ซึ่งนำมาดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยใช้แนวคิดของ Gregory & Wiechmann (1991, อ้างถึงใน สิทธิชัย มหะศิริ, 2561) ประกอบด้วย ความเชื่อถือ การยอมรับ และความศรัทธา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

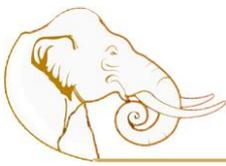
ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยา ปีการศึกษา 2564 ประกอบด้วย ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 688 คน โดยแยกเป็นผู้ปกครองระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 420 คน ผู้ปกครองระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 268 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยา ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน แบ่งเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 151 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 97 คน ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มัธยมศึกษาตอนต้น	420	151
มัธยมศึกษาตอนปลาย	268	97
รวม	688	248

ที่มา: โรงเรียนพังโคนพิทยาศึกษา (2564)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) เพื่อทราบถึงตัวแปรอิสระที่กำหนดไว้ในการศึกษา คือ ระดับชั้นของนักเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

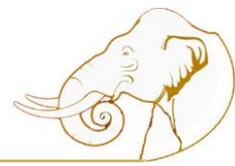
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อถือ 15 ข้อ ด้านการยอมรับ 11 ข้อ และด้านความศรัทธา 11 ข้อ รวมทั้งหมด 37 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert's scale) 5 ระดับ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอยู่ในระดับดีมาก
- 4 คะแนน หมายถึง ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอยู่ในระดับดี
- 3 คะแนน หมายถึง ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอยู่ในระดับพอใช้
- 1 คะแนน หมายถึง ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของโรงเรียน ตามแนวคิดของ Gregogy & Wiechmann (1991, อ้างถึงใน สิทธิชัย มหะศิริ, 2561) และใช้แบบสอบถามของ สิริภัทร อยู่ปุญ (2560) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้ตรวจสอบ เสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้อง
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความถูกต้องของเนื้อหา (Content) ปรับปรุง

แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจนและใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence หรือ Index of them Objective Concordance: IOC) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องหรือไม่

ให้คะแนน -1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้อง

4. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence หรือ Index of them Objective Concordance: IOC) และนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องและเหมาะสม

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนพังโคนพิทยาศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลจากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก รายชื่อ (Discrimination) ในแต่ละด้านด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ได้ค่าสหสัมพันธ์รายชื่อของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง .33 - .73 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

6. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่า .97

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

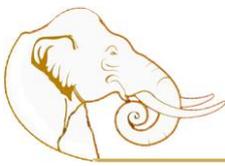
การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการโรงเรียนพังโคนพิทยาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนพังโคนพิทยาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวนทั้งหมด 248 ชุด โดยแบ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 151 คน และผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 97 คน โดยผู้ศึกษาได้มอบให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองของนักเรียน

3. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุด และดำเนินการจัดทำตามขั้นตอนการบันทึกคำตอบในแบบสอบถามเพื่อประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนเป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบระดับภาพลักษณ์ โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2560) เป็น 5 ระดับ

2. เปรียบเทียบภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน ตามตัวแปรระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง ใช้แบบทดสอบค่าที (Independent sample t-test) และอาชีพของผู้ปกครอง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบว่าแตกต่างกันได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัย

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ซึ่งด้านการยอมรับมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความศรัทธา และด้านความเชื่อถือ ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

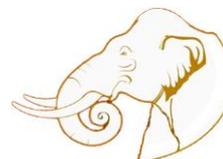
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้าน

ภาพลักษณ์ของโรงเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความเชื่อถือ	3.76	0.16	ดี	3
2. ด้านการยอมรับ	3.87	0.17	ดี	1
3. ด้านความศรัทธา	3.78	0.10	ดี	2
รวมเฉลี่ย	3.80	0.10	ดี	

n=248

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยเรียงอันดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการยอมรับ ด้านความศรัทธา และด้านความเชื่อถือ

ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง โดยรวมและรายด้าน ด้านความเชื่อถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการยอมรับและด้านความศรัทธาไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพัง
เคนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนก
ตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง

n=248

ภาพลักษณ์ ของโรงเรียน	ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง				t	p
	มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความเชื่อถือ	3.80	0.16	3.70	0.13	5.65*	.00
2. ด้านการยอมรับ	3.88	0.20	3.85	0.10	1.62	.11
3. ด้านความศรัทธา	3.77	0.10	3.79	0.10	1.13	.26
รวมเฉลี่ย	3.82	0.10	3.77	0.09	4.18*	.00

*p<.05

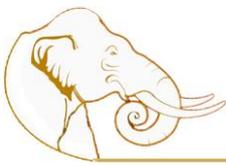
จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังเคนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการยอมรับและด้านความศรัทธา ไม่แตกต่างกัน โดยผู้ปกครองนักเรียนที่มีนักเรียนในปกครองระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน พัง
เคนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ภาพลักษณ์ ของโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.15	6.40*	.00
	ภายในกลุ่ม	245	5.89	.02		
	รวม	247	6.19			
2. ด้านความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.13	1.07	51.78*	.00
	ภายในกลุ่ม	245	5.05	0.02		
	รวม	247	7.18			
3. ด้านการยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.11	0.56	97.00*	.00
	ภายในกลุ่ม	245	1.4	0.01		
	รวม	247	2.5			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.12	0.06	7.02*	.00
	ภายในกลุ่ม	245	2.17	0.01		
	รวม	247	2.29			

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังเคนพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

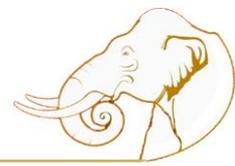

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ สามารถนำไปสู่การอภิปรายได้ดังนี้

1. ภาพลักษณ์ของโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญโดยรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมีการจัดหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งถือว่าเป็นแก่นสำคัญในการวางแนวทางการจัดการศึกษา เป็นสิ่งกำหนดมวลประสบการณ์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของชุมชนโดยรอบ ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้และทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ นอกจากนี้โรงเรียนพังโคนพิทยายังพร้อมไปด้วยผู้บริหารและคณะครู บุคลากรทางการศึกษาที่พร้อมจะส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนอย่างเต็มความสามารถ ส่งผลให้นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตของโรงเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติสืบไป และโรงเรียนยังมีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนจึงนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ภาพลักษณ์โดยรวมของโรงเรียนออกมาอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิศรุต เหล่ามาลา (2561) ศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนกบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน พบว่าภาพลักษณ์ของโรงเรียนกบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยเรียงอันดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการยอมรับ ด้านความศรัทธา และด้านความเชื่อถือ ตามลำดับ ซึ่งพบว่าด้านความเชื่อถือถูกจัดให้อยู่ในลำดับน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากอาคาร สถานที่ สื่อ และเทคโนโลยีทางการศึกษาของโรงเรียนยังมีไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเห็นได้จากนักเรียนมีการเดินเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ ยังมีจำกัด และในการจัดการเรียนการสอนพบว่าบางห้องเรียนยังขาดสื่อและอุปกรณ์ที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอน และในด้านการส่งเสริมระเบียบวินัยของโรงเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับอดีต นักเรียนส่วนใหญ่เรียกร้องสิทธิของตนเองแต่ไม่รู้จักหน้าที่หลักของตนจึงเป็นอีกเรื่องที่ยากที่จะฝึกวินัยได้ อย่างไรก็ตามแม้ภาพลักษณ์ของโรงเรียนด้านความเชื่อถือจะถูกจัดอยู่ในลำดับที่น้อยที่สุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพิษฐ์ ปังกระโทก (2559) ศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนพลูตาหลวงวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี พบว่าภาพลักษณ์ของโรงเรียนพลูตาหลวงวิทยารายได้ทุกด้านอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการยอมรับ ด้านความศรัทธาและด้านความเชื่อถือ

2. ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพังโคนพิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการยอมรับและด้านความศรัทธา ไม่แตกต่างกัน โดยผู้ปกครองนักเรียนที่มีนักเรียนในปกครองระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารของทางโรงเรียนจัดอยู่ในรูปแบบออนไลน์ การเข้าถึงข้อมูลของผู้ปกครองในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะมีมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนจะเห็นว่าผู้ปกครองระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้นจะให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเชื่อมั่นในตัวนักเรียนในปกครอง ดังนั้นความใส่ใจต่อข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจึงเป็นของผู้ปกครองในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้การเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของผู้ปกครองยังมีส่วนน้อยจึงอาจส่งผลกระทบต่อมุมมองของผู้ปกครองที่มีต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของฉัฐธยาน์ พ็ชรชัยวัฒน์ (2555) ศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์โรงเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใน) เทศบาลนครสมุทรปราการ พบว่า การเปรียบเทียบภาพลักษณ์โรงเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใน) เทศบาลสมุทรปราการ จำแนกตามระดับช่วงชั้น โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบเมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างน้อยหนึ่งคู่ ทั้งนี้เนื่องจากอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันอาจจะมีเวลาในการใส่ใจบุตรหลานแตกต่างกัน เวลาในการติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ของทางโรงเรียนก็อาจจะมีแตกต่างกันดังนั้นจึงส่งผลให้ภาพลักษณ์ตามการรับรู้ของผู้ปกครองแตกต่างกันตามอาชีพ นอกจากนี้แล้วมุมมองและทัศนคติของผู้ปกครองต่อข่าวสารที่ได้รับก็ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นของผู้ปกครองในแต่ละอาชีพแตกต่างกันไปสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิศรุต เหล่ามาลา (2561) ศึกษาเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของโรงเรียนกบินทร์บุรี อำเภอ กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรีตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามอาชีพ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านความเชื่อถือ โรงเรียนควรบริหารจัดการอาคาร สถานที่ให้เพียงพอ มีแหล่งเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน และเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ปกครอง

1.2 ด้านการยอมรับ โรงเรียนควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ชุมชนเห็นถึงผลผลิตของโรงเรียนที่พัฒนานักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

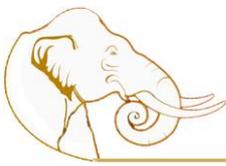
1.3 ด้านความศรัทธา โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ผู้ปกครองมีบทบาท ส่วนร่วมในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนา เพื่อให้โรงเรียนมีภาพลักษณ์ที่ดีมากขึ้นและให้เกิดความเชื่อถือ การยอมรับ และศรัทธาอย่างยั่งยืน

2.2 ควรศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนในด้านอื่นๆ เช่น ด้านการบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของโรงเรียนในเขตพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงร่วมกันในอนาคต

องค์ความรู้จากการวิจัย

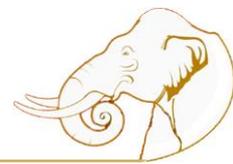
จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน ดังนี้

การศึกษาภาพลักษณ์ของสถานศึกษาพิจารณาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับ ด้านความศรัทธา และด้านความเชื่อถือ ซึ่งจากการศึกษาทำให้สถานศึกษาได้มีแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา เนื่องจากมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถานศึกษามากขึ้น นอกจากนี้การได้มาซึ่งภาพลักษณ์ของสถานศึกษาทำให้ทราบถึงความเข้าใจของผู้ปกครองต่อสถานศึกษามากยิ่งขึ้น สามารถกำหนดแนวทางร่วมกันในการพัฒนาสถานศึกษาในลำดับถัดไป

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา มากคง. (2559). ทศนคติต่อการเลือกโรงเรียนระดับปฐมวัยของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฉัฐธยาน์ พืชชัยวัฒน์. (2551). ภาพลักษณ์โรงเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใน) เทศบาลนครสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนพล ชัยชนะ. (2560). การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาโรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรัง ธาระวานิช และทวีวัฒน์ ปิตยานนท์. (2559). การวิเคราะห์ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อความสุขมวลรวมของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 6(1), 148-160.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74, 1-19 (19 สิงหาคม 2542).
- พิมพ์พรรณ ปัญญารัตน์. (2554). ภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนพังโคนพิทยาคม. (2564). ข้อมูลพื้นฐาน. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

- ลดาวัลย์ ศิริคติพจน์. (2555). ภาพลักษณ์ของโรงเรียนขลุ่ยระนาดภิเชกตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ลักษณะ วัฒนะ. (2552). การศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนชลราษฎรอำรุง จังหวัดชลบุรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วิศรุต เหล่ามาลา. (2561). ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ศุภาพิชญ์ ปังกระโทก. (2559). ภาพลักษณ์ของโรงเรียนพลุดาหลวงวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สิทธิชัย มหะศิริ. (2561). ภาพลักษณ์ของโรงเรียนพลอยจตุรจินดาตามทัศนคติของผู้ปกครอง. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- สุณิชา ขอบชัย. (2 สิงหาคม 2559). *กลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์ในงานบริการ*. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2565, จาก <http://www.enttraining.net>.
- สมชาย ศรีวิรัตน์. (10 กันยายน 2557). *งานประชาสัมพันธ์การสร้างภาพลักษณ์องค์กร*. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2565, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/548401>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580. สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพมหานคร: พรินทวนกราฟฟิค.
- อริสรา บุญรัตน์. (2557). แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.*
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.